Τρίτη 15 Φεβρουαρίου 2022

P9_TA(2022)0019

Αίτημα για την άρση της ασυλίας του Álvaro Amaro

Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 2022 σχετικά με το αίτημα για την άρση της ασυλίας του Álvaro Amaro (2021/2082(IMM))

(2022/C 342/27)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

— έχοντας υπόψη το αίτημα για την άρση της ασυλίας του Álvaro Amaro, που διαβίβασε δικαστής του πρωτοδικείου της περιφέρειας Guarda στις 26 Απριλίου 2021 σε συνάρτηση με ποινική διαδικασία και το οποίο ανακοινώθηκε στην ολομέλεια στις 7 Ιουνίου 2021,

— έχοντας ακούσει τον Álvaro Amaro σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 6 του Κανονισμού του,

— έχοντας υπόψη τα άρθρα 8 και 9 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 6 παράγραφος 2 της Πράξης της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 σχετικά με την εκλογή των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με άμεση και καθολική ψηφοφορία,

— έχοντας υπόψη τις αποφάσεις που εξέδωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 21 Οκτωβρίου 2008, 19 Μαρτίου 2010, 6 Σεπτεμβρίου 2011, 17 Ιανουαρίου 2013 και 19 Δεκεμβρίου 2019 [1],

— έχοντας υπόψη το άρθρο 157 παράγραφοι 2 και 3 του Συντάγματος της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και το άρθρο 11 του νόμου αριθ. 7/93, της 1ης Μαρτίου 1993, περί του καθεστώτος των μελών της Συνέλευσης της Πορτογαλικής Δημοκρατίας,

— έχοντας υπόψη το άρθρο 5 παράγραφος 2, το άρθρο 6 παράγραφος 1 και το άρθρο 9 του Κανονισμού του,

— έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων (A9-0017/2022),

Α. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο δικαστής του πρωτοδικείου της περιφέρειας Guarda υπέβαλε αίτηση για την άρση της ασυλίας του Álvaro Amaro με σκοπό την κίνηση ποινικής διαδικασίας εναντίον του σε συνάρτηση με το αδίκημα της υπεξαίρεσης κρατικών κεφαλαίων περιελθόντων στην κατοχή του ως φορέως πολιτικού αξιώματος, πράξη που φέρεται τελεσθείσα από τα μέσα του 2007 έως τα μέσα του 2013 και της οποίας το αξιόποινο προβλέπεται στο άρθρο 26 του πορτογαλικού ποινικού κώδικα, καθώς και στο άρθρο 3 στοιχείο θ) και το άρθρο 11 του πορτογαλικού νόμου αριθ. 34/87 της 16ης Ιουλίου 1987·

Β. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Álvaro Amaro εξελέγη δήμαρχος της Gouveia στις 9 Οκτωβρίου 2005 (για θητεία που έληξε το 2009) και επανεξελέγη στις 11 Οκτωβρίου 2009 (για θητεία που έληξε το 2013)· λαμβάνοντας υπόψη ότι, υπό την ιδιότητά του ως δήμαρχος, φέρεται ότι, ενεργών από κοινού και σε συνέργεια με άλλα πρόσωπα, παραβίασε τους κανόνες για τον δημοσιονομικό έλεγχο και τις δημόσιες συμβάσεις, καθώς και τις αρχές της απαγόρευσης των διακρίσεων, της διαφάνειας και της ορθής διαχείρισης των δημόσιων πόρων, και αθέτησε κατ' αυτόν τον τρόπο τα συναρτώμενα με το δημόσιο αξιωμά του καθήκοντα, με τον εικαζόμενο σκοπό να προσπορίσει όφελος στον εαυτό του και σε άλλους κατηγορουμένους· λαμβάνοντας υπόψη ότι επιπλέον φέρεται ότι παραβίασε κανόνες και αρχές του διοικητικού δικαίου, ιδίως σε σχέση με τις δημόσιες συμβάσεις, με στόχο να αποκομίσει παράνομο οικονομικό όφελος·

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στις εκλογές για την ανάδειξη των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που διεξήχθησαν τον Μάιο του 2019 ο Álvaro Amaro εξελέγη βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το εικαζόμενο έγκλημα δεν συνδέεται με γνώμη ή ψήφο δοθείσα από τον Álvaro Amaro κατά την άσκηση των καθηκόντων του υπό την έννοια του άρθρου 8 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

---

[1] Απόφαση του Δικαστηρίου, της 21ης Οκτωβρίου 2008, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-200/07 και C-201/07, Marra κατά De Gregorio και Clemente, ECLI:EU:C:2008:579· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 19ης Μαρτίου 2010, στην υπόθεση T-42/06, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, ECLI:EU:T:2010:102· απόφαση του Δικαστηρίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2011, στην υπόθεση C-163/10, Patriciello, ECLI:EU:C:2011:543· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 17ης Ιανουαρίου 2013, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-346/11 και T-347/11, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, ECLI:EU:T:2013:23· απόφαση του Δικαστηρίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2019, στην υπόθεση C-502/19, Junqueras Vies, ECLI:EU:C:2019:1115.

Τρίτη 15 Φεβρουαρίου 2022

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι, όπως προβλέπεται στο άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απολαύουν, εντός της επικρατείας των κρατών τους, των ασυλιών που αναγνωρίζονται στα μέλη του κοινοβουλίου της χώρας τους·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στο άρθρο 157 παράγραφοι 2 και 3 του πορτογαλικού Συντάγματος ορίζεται ότι:

«2. Τα μέλη της Συνέλευσης της Δημοκρατίας δεν επιτρέπεται να εξετάζονται ως μάρτυρες ή ως κατηγορούμενοι χωρίς άδεια της Συνέλευσης. Στην τελευταία περίπτωση η άδεια χορηγείται υποχρεωτικά, όταν υπάρχουν αποχρώσες ενδείξεις περί εκ προθέσεως τέλεσης αξιόποινης πράξης τιμωρούμενης με μέγιστη ποινή φυλάκισης άνω των τριών ετών.

3. Τα μέλη της Συνέλευσης της Δημοκρατίας δεν επιτρέπεται να κρατούνται, να συλλαμβάνονται ή να φυλακίζονται χωρίς την άδεια της Συνέλευσης, εκτός από τις περιπτώσεις εκ προθέσεως τέλεσης αξιόποινης πράξης τιμωρούμενης με ποινή φυλάκισης σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, καθώς και τέλεσης αυτόφωρου εγκλήματος.»·

Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι εναπόκειται αποκλειστικά στο Κοινοβούλιο να λάβει απόφαση περί άρσης ή μη άρσης της ασυλίας στο πλαίσιο μιας δεδομένης υπόθεσης· λαμβάνοντας υπόψη ότι το Κοινοβούλιο μπορεί ευλόγως να λάβει υπόψη τη θέση του βουλευτή προκειμένου να αποφασίσει εάν θα άρει ή όχι την ασυλία του [2]· λαμβάνοντας υπόψη ότι, κατά την ακρόασή του, ο Álvaro Amaro δήλωσε ότι δεν αντιτίθεται στην άρση της ασυλίας του·

Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι σκοπός της ασυλίας είναι να προστατεύονται το Κοινοβούλιο και τα μέλη του από δικαστικές διαδικασίες που σχετίζονται με δραστηριότητες που αυτά ασκούν κατά την επιτέλεση των κοινοβουλευτικών τους καθηκόντων και οι οποίες είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τα καθήκοντα αυτά·

Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείται ο Álvaro Amaro τελέστηκαν πριν εκλεγεί βουλευτής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·

Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στην παρούσα υπόθεση, το Κοινοβούλιο δεν διαπίστωσε ότι υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία περί fumus persecutionis, δηλαδή στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η εν λόγω δίωξη ασκείται με σκοπό να παρακωλυθεί η πολιτική δραστηριότητα του βουλευτή και, ως εκ τούτου, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη, αφενός, ότι το Κοινοβούλιο δεν αποτελεί Δικαστήριο και, αφετέρου, ότι ο βουλευτής δεν μπορεί, στο πλαίσιο διαδικασίας άρσης ασυλίας, να θεωρείται «κατηγορούμενος» [3]·

1. αποφασίζει να άρει την ασυλία του Álvaro Amaro·

2. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει αμελλητί την παρούσα απόφαση και την έκθεση της αρμόδιας επιτροπής του στην αρμόδια αρχή της Δημοκρατίας της Πορτογαλίας και στον Álvaro Amaro.

---

[2] Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 15ης Οκτωβρίου 2008, στην υπόθεση T-345/05, Mote κατά Κοινοβουλίου, ECLI:EU:T:2008:440, σκέψη 28.

[3] Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 30ής Απριλίου 2019, T-214/18, Briois κατά Κοινοβουλίου, ECLI:EU:T:2019:266.